

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 8. november 2010
Kontor: Færdsels- og våben-
kontoret
Sagsnr.: 2010-150-1962
Dok.: AEC41121
+ bilag

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 121 (Alm. del), som Folke-
tingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 28. oktober 2010.
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kim Christiansen (DF).

Lars Barfoed

/

Freja Sine Thorsboe

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 121 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Vil ministeren redegøre for reglerne vedrørende brug af barnesæde og sikkerhedssele for børn, der bliver transporteret, mens de bliver passet i kommunale institutioner eller af kommunale dagplejere?”

Svar:

Det følger af færdselslovens § 80, stk. 1, at hvis en siddeplads i bil eller på motorcykel eller knallert er forsynet med sikkerhedssele, skal selen under kørslen som udgangspunkt anvendes af den person, der benytter siddepladsen.

I medfør af færdselslovens § 80, stk. 3, kan justitsministeren dog fastsætte regler om, at visse personer fritages for pligten til at anvende sikkerhedssele, herunder ved særlige former for kørsel. Justitsministeriet har udnyttet denne bemyndigelse ved bekendtgørelse nr. 324 af 7. april 2006 om brug af sikkerhedsseler m.v., som ændret ved bekendtgørelse nr. 1113 af 30. november 2009 (sikkerhedsselebekendtgørelsen).

Det følger bl.a. af bekendtgørelsens § 1, stk. 2, at pligten til at anvende sikkerhedssele ikke gælder for passagerer, som befordres i bybusser og busser, der er indrettet med mindst 20 pct. ståpladser og anvendes til rutekørsel.

Ved siden af reglerne om sikkerhedsseler gælder der særlige regler om sikkerhedsudstyr til børn.

Det følger således af færdselslovens § 80 a, stk. 1, at børn med en legemshøjde på under 135 cm ved befordring i andre biler end busser og på motorcykel eller knallert, der har passagersiddepladser forsynet med sikkerhedsseler, under kørslen skal anvende godkendt sikkerhedsudstyr tilpasset barnets højde og vægt.

I andre biler end busser, der ikke har passagersiddepladser forsynet med sikkerhedsseler, hvortil der kan monteres godkendt sikkerhedsudstyr tilpasset barnets højde og vægt, må børn under 3 år ikke befordres, mens børn på 3 år og derover med en legemshøjde på under 135 cm alene må befordres på et andet sæde end forsædet. Dette fremgår af færdselslovens § 80 a, stk. 2.

Børn på 3 år og derover med en legemshøjde på under 135 cm skal ved befordring i bus anvende sikkerhedssele eller andet godkendt sikkerhedsudstyr, i det omfang siddepladsen er forsynet hermed, jf. færdselslovens § 80 a, stk. 4.

Derudover kan justitsministeren efter færdselslovens § 80 a, stk. 5, fastsætte regler om anvendelse af sikkerhedsudstyr ved befordring af børn med en legemshøjde på under 135 cm, herunder om, at stk. 1, 2 og 4 helt eller delvis ikke skal finde anvendelse.

I medfør heraf er det ved § 4 i sikkerhedsselebekendtgørelsen fastsat, at bestemmelsen i færdselslovens § 80 a, stk. 1, om børns anvendelse af særligt tilpasset sikkerhedsudstyr ikke gælder ved befordring af børn i taxi, når der ikke er særligt tilpasset sikkerhedsudstyr til rådighed for barnet, og

- 1) barnet er under 3 år og benytter en siddeplads på et andet sæde end forsædet, eller
- 2) barnet er tre år eller derover, benytter en siddeplads på et andet sæde end forsædet og anvender sikkerhedssele.

Efter bekendtgørelsens § 5 gælder bestemmelsen i færdselslovens § 80 a, stk. 1, om børns anvendelse af særligt tilpasset sikkerhedsudstyr endvidere ikke ved befordring af børn på tre år eller derover i biler, der er indrettet til befordring af højst ni personer føreren medregnet, eller varebiler med en tilladt totalvægt på ikke over 3.500 kg, når

- 1) der er tale om lejlighedsvis befordring over korte afstande, som foretages af den anden end barnets forældre, i en bil, hvor der ikke er særligt tilpasset sikkerhedsudstyr til rådighed for barnet, og barnet benytter en siddeplads på et andet sæde end forsædet og anvender sikkerhedssele, eller
- 2) der ikke er plads til at montere særligt tilpasset sikkerhedsudstyr til barnet, fordi bagsædet allerede er udstyret med særligt tilpasset sikkerhedsudstyr, som benyttes af to andre børn, og det tredje barn benytter en siddeplads på et andet sæde end forsædet og anvender sikkerhedssele.

Justitsministeriet har ved cirkulæreskrivelse nr. 112 af 7. december 2009 om sikkerhedsseler, sikkerhedsudstyr til børn og antallet af passagerer, der lovligt kan befordres, nærmere præciseret, hvad der skal forstås ved lejlighedsvis befordring over korte afstande.

Det følger således af cirkulæreskrivelsens afsnit 4, at lejlighedsvis befording efter Justitsministeriets opfattelse kan være såvel kørsel, der er planlagt i forvejen, som kørsel, der arrangeres umiddelbart forud for dens påbegyndelse.

Kørsel af oftere forekommende karakter kan efter ministeriets opfattelse ikke betegnes som lejlighedsvis.

For eksempel vil kørsel med *klassekammerater, fodboldhold mv.* eller *bedsteforældres kørsel med børnebørn* næppe kunne betragtes som lejlighedsvis befording, hvis der er tale om kørsel f.eks. fast en gang om ugen.

Spørgsmålet om, hvorvidt befording af børn, der foretages af *kommuner, regioner, institutioner, idrætsklubber og lignende*, er omfattet af undtagelsen i sikkerhedsbekendtgørelsens § 5, nr. 1, afgøres efter samme kriterier.

Betingelsen i sikkerhedsbekendtgørelsens § 5, nr. 1, om, at der skal være tale om korte afstande, indebærer efter Justitsministeriets opfattelse, at befording over en afstand af mere end 50 km som udgangspunkt ikke kan anses for omfattet af bestemmelsen.

Reglerne om brug af sikkerhedsseler og sikkerhedsudstyr til børn gælder i øvrigt, uanset i hvis varetægt barnet er, herunder når barnet bliver passet i en kommunal institution eller hos en dagplejer.

Der henvises i øvrigt til Justitsministeriets besvarelse af 28. marts 2007 af spørgsmål nr. S 3631 fra medlem af Folketinget Kim Christiansen. Kopi af besvarelsen vedlægges.